

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 8C/170/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713214747
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Banský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2013:6713214747.1

Uznesenie

Okresný súd Zvolen, v právnej veci navrhovateľa A. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. XXXX/XX, M. proti odporkyni P. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. XXXX/XX, M., o návrhu navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 26.08.2013, ktorý bol tunajšiemu súdu doručený dňa 28.08.2013 domáha nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by súd zakázal odporkyni vstupovať do bytu č. XX, nachádzajúcom sa na 4. poschodí bytového domu na Š. V. Č.. XXXX/XX, XXX XX M., ktorý je evidovaný na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie Detva, obec Detva, okres Detva. Zároveň sa navrhovateľ svojím návrhom dožadoval toho, aby súd uložil odporkyni povinnosť vrátiť odnesené veci zo spoločného hnuiteľného majetku do vyššie označeného bytu, kým sa nedohodne na rozdelení hnuiteľného majetku s navrhovateľom.

Návrh na nariadenie predbežného opatrenia navrhovateľ odôvodnil skutočnosťou, že odporkyňa v čase jeho neprítomnosti odnáša zo spoločnej domácnosti hnuiteľné veci nachádzajúce sa v spoluvlastníctve manželov a umiestňuje ich u svojej matky. Takto mala odporkyňa odniesť zo spoločného bytu list vlastníctva, notebook, tablet, ručný mixér, panvice, mlynček na mäso, kuchynskú váhu, rýchlouvarnú kanvicu, paplóny a vankúše, pričom zobrala všetky novšie alebo malo používané veci. Navrhovateľ ďalej uviedol, že nie je možné, aby bol stále doma a strážil majetok, nakoľko opatruje chorého otca, ktorý je na neho odkázaný a ktorému poskytuje potrebný servis od osobnej hygieny až po stravovanie, v dôsledku čoho má navrhovateľ dôvodnú obavu, že konanie odporkyne sa bude opakovať. Navrhovateľ poukázal aj na to, že v čase, keď sa nenachádza doma, odporkyňa prehľadáva aj jeho osobné veci, na základe čoho si nemôže nechávať doma peniaze, doklady či cennosti. Podľa slov navrhovateľa odporkyňa v čase, keď sa zdržiava v spoločnej domácnosti, správa sa k nemu arogantne až agresívne s tým, že navrhovateľ má za to, že navrhovateľka pozná jeho zdravotný stav a snaží sa ho psychicky týrať a zlomiť. Záverom svojho podania navrhovateľ uviedol, že toto konanie odporkyne mu bráni v riadnom vykonávaní opatery o otca a pôsobí aj na jeho psychické zdravie, pričom jeho zdravotný stav sa mal zhoršiť. Keďže je navrhovateľ už dlhšiu dobu ambulantne liečeným pacientom, má strach, aby sa nedostal do zlého zdravotného stavu, z ktorého sa mal úspešne dostať. Na základe uvedených skutočností má navrhovateľ za to, že vyššie uvedeným konaním odporkyne dochádza k poškodzovaniu jeho práv a zdravia, v dôsledku čoho navrhuje, aby súd vydal vo veci predbežné opatrenie.

Podľa § 102 ods. 1 veta prvá zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa § 75 ods. 1 O.s.p., predbežné opatrenie nariadi súd na návrh. Návrh nie je potrebný, ak ide o predbežné opatrenie na konanie, ktoré môže súd začať i bez návrhu.

Podľa § 75 ods. 2 prvá veta a druhá veta O.s.p, návrh má okrem náležitostí návrhu podľa § 79 ods. 1 obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy alebo potreby dočasnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa v záujme maloletého dieťaťa; ak ide o odovzdanie dieťaťa do starostlivosti fyzickej osoby, ktorá nie je blízkou osobou maloletého dieťaťa, k návrhu musí byť doložený doklad preukazujúci zapísanie do zoznamu žiadateľov podľa osobitných predpisov. Z návrhu musí byť zrejmé, čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej.

Podľa § 76 ods. 1 písm. g) O.s.p., predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby nevstupoval dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násillia,.

Aby mohlo byť dôvodne vyhovené návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, musia byť splnené určité zákonom ustanovené predpoklady, a to predovšetkým musia byť preukázané podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana súčasne s odôvodnením bezprostredne hroziacej ujmy. Podmienkou na nariadenie predbežného opatrenia je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo účastníka ohrozené. Predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Nariadením predbežného opatrenia navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z uvedeného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že na jeho nariadenie je nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Navrhovateľ musí osvedčiť aj to, že bez predbežného opatrenia by bol prípadný budúci výkon rozhodnutia ohrozený, pričom nebezpečenstvo zmarenia tohto výkonu musí byť reálne a musí hroziť bezprostredne.

Súd posudzoval návrh na nariadenie predbežného opatrenia zo zákonných hľadísk osvedčenia dôvodnosti návrhu navrhovateľa, opísania rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia i z hľadiska osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia súd skúmal i tú skutočnosť, v akom rozsahu by nariadením predbežného opatrenia resp. zamietnutím návrhu na jeho nariadenie došlo k narušeniu práv toho ktorého účastníka konania, zároveň súd zobral do úvahy aj to, či by nenariadením predbežného opatrenia nemohlo dôjsť k nezvratiteľnej situácii, t.j. že výkon rozhodnutia vo veci samej by bol reálne ohrozený.

Ustanovenie § 76 ods. 1 písm. g) O.s.p. síce umožňuje navrhovateľovi domáhať sa toho, aby súd predbežným opatrením vyslovil odporkyňi dočasný zákaz vstupovať do spoločného bytu, avšak iba pod podmienkou, že by odporkyňa bola dôvodne podozrivá z násillia voči osobe navrhovateľa. V takom prípade by malo právo na ochranu života a zdravia navrhovateľa, ktoré by bolo násilníkom tu odporkyňou ohrozované, absolútnu povahu, čo by znamenalo, že by bolo silnejšie ako vlastnícke právo násilníka, v dôsledku čoho by bolo na mieste užívacie právo násilníka k spoločnému obydlíu, ktoré vyplýva z bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nutné v záujme ochrany života a zdravia obete násilníckeho konania obmedziť. V prejednávanej veci mal súd za to, že návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia nie je dôvodný, a to z hľadiska osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, keď toto nebezpečenstvo navrhovateľ riadne neodôvodnil. Súd zdôrazňuje tú skutočnosť, že predpokladom na nariadenie tohto druhu predbežného opatrenia je to, že povinná osoba tu odporkyňa je dôvodne podozrivá z násillia voči osobe navrhovateľa. Zákonodarcu má predovšetkým na mysli fyzické násillie, pričom však sa nedá vylúčiť ani psychické týranie s tým, že dôvodnosť podozrenia z násillia nemá kvalitu podozrenia potrebného na začatie trestného stíhania alebo priestupkového konania. Osvedčenie takého podozrenia musí vyplývať napríklad z obsahu trestného oznámenia alebo oznámenia priestupku, prípadne zo spisov orgánu povereného starostlivosťou o rodinu a deti alebo z vedomostí tzv. predvedených osôb, spolubývajúcich alebo susedov, ale aj tvrdení rodiča, manželky, družky. Na tomto mieste súd poukazuje na skutočnosť, že nemá za dostatočne preukázanú dôvodnosť podozrenia odporkyne z fyzického násillia voči navrhovateľovi či psychického týrania navrhovateľa, keď navrhovateľ vo svojom návrhu na vydanie predbežného opatrenia neuviedol žiadne skutočnosti, resp. nepredložil žiadne dôkazy, z ktorých by bolo možné vyvodiť tento záver a vyhovieť tak jeho návrhu na

vydanie predbežného opatrenia. Navrhovateľ k svojmu návrhu priložil iba lekársku správu ošetrojúceho lekára psychiatra Z. E. Z., S. B., E. H. XX, M., v ktorej sa okrem iného hovorí, že navrhovateľ má obavy z návratu panických atakov a pri blížiacom sa rozvode má narušenú somniu.

Záverom súd konštatuje, že z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva možnosť nariadenia predbežného opatrenia aj z dôvodu obavy, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený, avšak aj v tomto prípade musia existovať také objektívne preukázateľné a konkrétne dôkazy, z ktorých jednoznačne a nepochybne vyplýva, že účastník konania výkon budúceho súdneho rozhodnutia o nároku navrhovateľa zmarí alebo aspoň ohrozí. S konštatovaním, že navrhovateľ v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia jednak neodôvodnil nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy ani naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania a rovnako tak neuviedol ani skutočnosti, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako relevantné vo vzťahu k obave, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený, návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia súd zamietol. K uvedenému názoru dospel súd aj s poukazom na skutočnosť, že v tomto prípade nebolo preukázané, že je nevyhnutné v zmysle ustanovenia § 102 ods. 1 O.s.p. do skončenia konania vo veci samej (tu konanie o rozvod manželstva vedené tunajším súdom pod sp. zn. 12C/114/2013) dočasne upraviť pomery účastníkov konania nariadením predbežného opatrenia.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde a to písomne v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).